

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Milí přátelé CSI

Je pro nás radostí a ctí, že máme možnost pomáhat lidem v nouzi, a že jim můžeme říct: „Jsme tady a přinášíme Vám pomoc, protože je tak mnoho mužů a žen v České republice, kterým není váš osud lhostejný“. Pomoc přitom nemusí být jen materiální a Zpravodaj, který držíte v ruce vám přináší zprávy o takové pomoci např. v táborech syrských uprchlíků nebo v pákistánském slumu.

Často slyšíme v souvislosti s kritikou diskriminace křesťanů v islámských zemích o potřebě mezináboženského dialogu, přičemž kritici islámské nadřazenosti bývají označováni za islamofoby. Ústav mezinárodních vztahů zvaný Ministerstvem zahraničních věcí uspořádal ve spolupráci s velvyslanectvím Kuvajtu konferenci o islamofobii. Podobnou akci chystá Ministerstvo zahraničí ČR na září (tentokrát právě o mezináboženském dialogu) ve spolupráci s velvyslanectvím Saúdské Arábie. A jak je to tedy s tím dialogem? *„Apoštolský stolec je stále otevřen dialogu s muslimy a nemusí tuto otevřenost opětovně potvrzovat. Něco takového je však třeba očekávat od představitelů islámu“* – poznamenal předseda Papežské rady pro Mezináboženský dialog v rozhovoru pro francouzskou agenturu AFP. Kardinál Jean Louis Tauran tak reagoval na nedávné vyjádření diplomatického poradce univerzity Al Azhar v Káhiře, nejvyšší oficiální autority sunnitského islámu. Mahmoud Abdel Gawad v rozhovoru pro italský deník Il Messaggero totiž prohlásil, že papež František je ve světě lépe přijímán než jeho předchůdce a že se čeká na jeho další kroky. *„Byla to Káhirska univerzita, která přerušila vztahy s Vatikánem, když počátkem roku 2011 Benedikt XVI. vyzval k obraně křesťanů po útoku na kostel v Alexandrii“* – připomněl předseda Papežské rady pro mezináboženský dialog kard. Tauran – *„Podnikl jsem potom mnoho pokusů o kontakt, ale marně. Problém není na naší straně. Kontakt přerušili naši muslimští přátelé. U nás jsou dveře stále otevřené,“* dodal francouzský kardinál a poukázal na to, že v mezináboženském dialogu je třeba se vyhýbat dvojznačnosti. *„Nelze například přecházet mlčením diskriminaci křesťanů v zemích s muslimskou většinou.“* Kardinál Tauran také obrátil pozornost k situaci v Saúdské Arábii, kde nesmí být žádný kostel, třebaže se tamější král považuje za stoupence dialogu s jinými náboženstvími.

Žádám Vás opět o zasílání protestních lístků, tentokrát ve prospěch vězněného čínského disidenta Zhu Yufu a muslimského obhájce lidských práv z Íránu, Mohammada Ali Dadkhaha. Tento statečný obhájce zachránil pastora Jusefa Nadarkhaniho před trestem smrti za konverzi ke křesťanství a nyní si sám odpykává devítileté vězení. Íránský teokratický (rozumějme fašistický) režim pravděpodobně znervózňuje nejen touha porevoluční generace po reformách, ale také údajně sílící vlna konverzí ke křesťanství. Pravdivá čísla o konverzích v islámském světě nelze zjistit, dokud je konverze trestána i smrtí. Zdá se ale, že přirozenou lidskou reakcí na násilné prosazování politického islámu a zvýšenou represí s ním spojenou, je častější odklon od islámu ke křesťanství, od proroka, který dobýval svět mečem ke Kristu, který se obětoval na kříži za všechny lidi světa.

Závěrem bych Vám chtěla popřát krásné léto a dovolenou, která Vám přinese obcerstvení na těle i na duchu (např. na Akademických týdnech v Novém Městě nad Metují – www.akdemicketydny.info).

Ing. Monika Kahancová

Jedním z hlavních úkolů CSI je informování veřejnosti o **pronásledování křesťanů ve světě**. Nabízíme vašemu farnímu společenství, sboru, škole, obci **přednášku a prezentaci** na toto téma. Budeme vděční za váš zájem! Kontakt najdete na zadní straně Zpravodaje.

Pákistán: Podpora pro chudé a utlačované křesťany

S malými náklady lze dosáhnout velké pomoci. Ve slumech Karáčí a Queta žije mnoho křesťanů. Na léky a lékařskou péči nemají prostředky. Pracovník CSI a všeobecný lékař Dr. Felix Kuhn navštívil nejchudší z chudých.

Sarfaraz Younus měl teprve 32 roků, když měl úraz. V práci si zranil pravé rameno: Jít k lékaři si nemohl dovolit. Tak čekal až bolest ustoupí a bude se opět starat o ženu a čtyři děti. Bolest neustávala a rameno bylo nepohyblivé. Když ho Dr. Kuhn v roce 2013 ve slumu navštívil, nemohl Sarfaraz Younus už tři roky hýbat ramenem.

Bída ve slumech

Obyvatelé slumů jsou podvyživení, mají nedostatečné vzdělání, jsou přepracovaní a plní obav. Při zranění se bojí, že se jejich postavení ještě zhorší. Lékařské ošetření si nemohou dovolit, a tak se každé menší zranění může stát zdrojem ohrožení. Při své cestě do Pákistánu chtěl Dr. Kuhn v milionovém Karáčí a hornickém městě Quetta řádně vyšetřit 60 obyvatel slumů. Velkým problémem pro obyvatele slumů je podvýživa. Mezi obyvateli slumů je také častá cukrovka, nemoci srdce nebo zranění, která nebyla řádně a v čistotě ošetřena. Proto houfně následují infekce, které vedou občas k ohrožení života. Jeden mladík se týdný trápil s hnisavým zánětem na noze, než mu Dr. Kuhn ránu vyčistil, vydezinfikoval, ovázal a nasadit silná antibiotika. Bez tohoto zákroku by noha musela být brzy amputována.

Jednoduché prostředky – velká pomoc

Chudoba v pákistánských slumech je ofšesná. Pro svůj těžký život vypadají mnozí obyvatelé slumů ve třiceti skoro na věk dvojnásobný. Když jim chceme život jen trochu ulehčit, není potřeba mnoho. Už jednoduché prostředky mohou být velkou pomocí. Společně s naším místním partnerem rozdělil Dr. Kuhn nejpotřebnějším potravinové balíčky. Často tato pomoc znamenala, že se po dlouhé době mohli dosyta najíst. Tak přišla jedna maminka se svým

dítětem, které mělo prudké bolesti břicha. Dr. Kuhn rychle diagnostikoval nadýmání způsobené jednostrannou stravou fazolemi. Také pomoc dalším pacientům je často jednoduchá: Jedna mladá žena, která denně 15 hodin šije v továrně, trpí silnými bolestmi zad. Stačilo jí ukázat několik fyzioterapeutických cviků, aby bolesti postupně ustoupily. Náš pákistánský spolupracovník dohlíží na pacienty, aby se řídili radami lékaře. Také mohou navštívit lékaře, který je schopen díky podpoře z CSI poskytovat těmto lidem ošetření zdarma. Někdy však přijde pomoc pozdě jak tomu bylo u pacientky s hnisavou boudí na krku. Dr. Kuhn diagnostikoval rakovinu v pokročilém stádiu, kde by už operace a následná chemoterapie přišla pozdě.

Tři roky nemohl Sarfaraz Younus hýbat ramenem.

Ve většině případů mohl Dr. Kuhn přeci jen pomoci. Sarfaraz Younus byl poslán na náklady CSI na rentgen. Snímek prokázal starou srostlou zlomeninu. Dr. Kuhn nadával prostředek proti bolesti a fyzioterapeutický program. Výsledek se dostavil rychle. Již po pár dnech zvedl paži do 80 stupňů. Jeho rodina je šťastná

CSI podporuje školy

Kromě lékařských vyšetřování navštívil Dr. Kuhn také dvě křesťanské školy, které CSI spolufinancuje. Ve třetí škole provedl průzkum. Školy jsou dle názoru Dr. Kuhna

naprosto nezbytné pro budoucnost křesťanů v Pákistánu. Berou ohled na chudobu křesťanského obyvatelstva a promíjejí nejchudším školné. Tato činnost musí pokračovat.

Kuhn vyšetřuje obyvatelku slumu

Záblesk světla v bídě

Saleema Masih je zoufalý. Denní strach z přepadení a násilí těžce doléhá na jeho rodinu. Ve slumech žije mnoho křesťanů, protože jsou z většinové společnosti vyřazeni

Dr. Kuhn na návštěvě v rodině Saleema Masiha a lidmi opovrhováni. Trápí je denní starosti - co dělat, když není co k jídlu? Co dělat, když někdo onemocní nebo se zraní? CSI je na místě, dodává odvahu a pomáhá. Dr. Kuhn byl jen na krátké návštěvě, postaral se o nemocné, ovázal jim rány a rozdál trochu potravin. Byl zahrnut díky a radostí: ...ale to nestačí, je třeba udělat ještě hodně!

Srdečné díky za vaši pomoc a podporu!

MUDr. Felix Kuhn, spolupracovník CSI

CSI zintenzivňuje pomoc syřským křesťanům

John Eibner s asistentem Joelem Veldkampem se na Středním východě setkali s křesťany uprchlími ze Sýrie. Nyní rozvíjí program CSI na podporu křesťanů ohrožených válkou a náboženskou čistkou.

Na cestě po Blízkém východě se John setkal s partnery, kteří pomáhali se zajišťováním potravin a přístřeší pro ty, kteří přežili zcela bez prostředků a pro ty, kteří

prchli před hrůzami války nebo byli vyhnáni z domovů džihádisty bojujícími proti syřské vládě. CSI se chystá posílit tento program pomoci.

Prosím Vás, buďte v tomto případě pomoci štědrí, protože takto můžeme prokázat účinnou solidaritu s křesťany pronásledovanými v Sýrii.

lékařská pomoc

Díky našim příznivcům již CSI dodává životně důležitou humanitární pomoc křesťanům žijícím na předních liniích syřské občanské války. Válka v Sýrii je čím dál

strašnější. Vedoucí činitele začínají čelit genocidě, na kterou CSI upozorňovala již před osmnácti měsíci. Nedávno americké muzeum holokaustu ve své zprávě varovalo, že Sýrie čelí masovým krutostem a čistkám, které v některých oblastech hraničí s genocidou.

Z bezpečnostních důvodů nemůžeme zveřejnit ani jména ani fotografie odvážných křesťanů, ale budeme rádi, když se dozvíte něco z toho, co zažili.

„Všichni křesťané opustili Kusajr před devíti měsíci. Tři vůdčí křesťanské rodiny z města pracovaly u armády. Všichni byli zmasakrováni ve svých domovech. Pak muslimové vyhlásili varování z mešity, aby všichni křesťané odešli ze svých domovů a opustili město. V provincii Latakia vyhnali rebelové z vesnic jak křesťany tak alawity a zabrali jejich domovy.

Homs jsem opustil, když přímo před naší budovou rebelové přepadli a pozabíjeli skupinu 20 vojáků. Měli jsme strach a tak jsme všichni utekli. Když jsem se po dvou měsících vrátil zjistil jsem, že celý klášter je vypálený, kříže a ikony byly záměrně znesvěceny. Posledním varováním byl únos dvou arcibiskupů z Aleppa. Pokud jsou uneseni arcibiskupové pak teprve my, řadoví věřící nejsme v bezpečí.

Když revoluce začala každý večer v 19 hodin jsem slyšel lidi zpívat „ alawité do hrobu, křesťané do Bejrútu“. Když jsem to slyšel prvně dostal jsem strach, zavřel jsem lékárnu a šel domů. Ale ten zpěv se opakoval večer co večer. Celá křesťanská čtvrť v Homsu byla zničena. Rebelové se rozhodli bojovat proti vládní armádě právě v křesťanské čtvrti. Aby se křesťané vyhnuli boji uprchli a rebelové obsadili jejich domovy. Nyní jsou křesťané bez domovů.

Toto je naše země. Střední a Blízký východ nemůže žít bez křesťanů. Nebude to fungovat. Prosím Vás pomozte nám zůstat.“

Prosím Vás pomozte našim křesťanským bratrům a sestrám přežít tuto strašnou válku. Díky Vaší pomoci budeme schopni splnit naléhavé potřeby těch, kteří přežili. Je potřeba zajistit přístřeší, oblečení a lékařskou pomoc.

Foto: Arcibiskupové Mar Gregorios Ibrahim a Paulos Yazigi

Sýrie – nové útočiště zahraničních extrémistů

Sýrie je na dobré cestě stát se živnou půdou pro bojovníky džihádu, podobně jako Afghánistán nebo Irák. Podle nových průzkumů se bojů v Sýrii účastní až 5500 cizinců.

Mnoho jich přicestovalo ze zámoří, aby bojovali proti Assadovu režimu, někteří jsou ze Středního východu a 7 – 11% džihádistů přišlo z Evropy. Informace pocházejí z webových stránek džihádistů a stovek zpráv, které se během roku objevují v tisku. Nejvíce „Evropanů“ je z UK (28 až 134). Mnoho ozbrojenců připlulo z Libye. Vracující se účastníci bojů jsou nebezpečím pro domovské země, protože i zde mohou praktikovat extrémismus. Proto jsou sledováni evropskými bezpečnostními službami, které věnují navrátilcům mimořádnou pozornost.

V 80. letech bojovalo v Afghánistánu proti ruské okupaci 10 000 až 12 000 cizinců. Ti vytvořili podhoubí pro generaci, která se později připojila k Al-Kajdě nebo účastníkům bojů v Bosně a Iráku. V Iráku je odhadován počet v bojích účastněných cizinců v letech 2004 až 2009 na 10 000. Příznačný je rychlý nárůst mobilizace džihádistických sil. Bude-li občanská válka dále udržována, může se

Sýrie stát novou kolébkou další generace, podobně jako Afghanistan. Výzkum je součástí připravované knihy, *The Syrian Jihad* - jak Al-kajda přežívá arabské jaro. Bude to první pokus kvantifikovat zahraniční účast na konfliktu. Britský premiér Cameron popsal v rámci své podpory francouzského boje proti islamistům v Mali, ztrápený západ Afriky jako prostor bezvlády, který znamená velkou a skutečnou hrozbu terorizmu. Toto zdůraznění je chybné, argumentuje znalec, profesor Neumann. „Hlavní příběh se odehrává v Sýrii, poněvadž lidé nepůjdou na Saharu. Když se dáte na cestu džihádu, je Sýrie lepší destinací. Je to srdce arabského světa, nepřítel je vhodnější, protože nemusíte bojovat v horku Sahary,“ prohlásil.

Zdroj: The Telegraph

Čína: Sedm let vězení za báseň

Čína vystupuje tvrdě proti obhájcem lidských práv a dlouholeté tresty vězení jsou stále častější. Jedním z potrestaných je 60 letý Zhu Yufu. Přestože je následkem nucených prací těžce nemocný, je mu lékařské ošetření odepíráno.

Od dubna 2011 je křesťanský disident z města Hangčou ve východočínské provincii Zhejiang opět ve vězení. Hněv komunistických úředníků tentokrát vzbudila báseň. Je čas, kterou zveřejnil na internetu. Zhu Yufu v ní reaguje na arabské jaro a přeje si něco podobného v Číně – lidové hnutí za svobodu a demokracii. Úředníci ho na základě

básně obvinili z podvracení státní moci (§105, odst. 2). Dále vyzýval k zasílání darů pro vězněné disidenty a žádal zahraniční média

o intervence. V únoru 2012 byl Zhu Yufu odsouzen k sedmi letům vězení s následným odnětím politických práv na tři roky.

Jedno sedmileté věznění už absolvoval

Za kritiku vlády byl vězněn 7 roků v letech

1999-2006. V roce 1998 totiž založil Demokratickou stranu Číny a opoziční noviny. Už tehdy s ním krutě zacházeli. Od roku 2007 do roku 2009 byl znova vězněn, protože se postavil policistovi, který hodlal podrobit jeho syna delšímu výslechu.

Těžce nemocný do koncentráku

Ani v mezidobí do uvěznění 7. března 2011 neměl Zhu Yufu klid. Byl prací v tovaryně velmi zeslaben a poznamenán mnoha nemocemi – trpěl bolestmi srdce, ucpaním tepen, závratěmi, vysokým krevním tlakem. Mohl se pohybovat jen podél stěny. Zhu Yufu jsou odírány životně důležité léky, lékařské návštěvy a vhodná strava. I kontakt s jeho rodinou mu byl odepřen.

Vysoce postavení zahraniční ochránci lidských práv a členové amerického kongresu, Frank Wolf a Chris Smish usilují o propuštění tohoto těžce nemocného křesťanského disidenta.

Žádejte i vy jeho propuštění!

Osudová báseň „Je čas“

Je čas, čínský lide! Je čas! Náměstí) patří všem. Svýma oběma nohama se vlom na Náměstí a vyjádři svou volbu – je čas!*

Křesťanská mezinárodní solidarita
Christian Solidarity International
PO BOX 11
549 01 Nové Město nad Metují
Czech Republic

10 Kč

Velvyslanectví
Čínské lidové republiky
Pelleova 71/18
160 00 Praha 6

*Je čas, čínský lide! Je čas! Tu píseň slyší
všichni. I pro tvůj vlastní hlas je čas, ne-
chat zaznít píseň tvého srdce.*

*Je čas, čínský lide! Je čas! Čína patří
všem. Pro tvoji vůli je čas volit, čím Čína
se má stát.*

Komunistický režim v Číně se obává poli-
tického převratu podobného událostem roku
1989 v Evropě nebo roku 2011 v arabském
světě. Od roku 2011 bylo uvězněno mnoho
čínských disidentů.

*) Náměstí Nebeského klidu je po událostech
roku 1989 pečlivě hlídáno policií a armádou,
aby na něm nemohlo dojít k dalším protestům

*Policie vystupuje rázně na náměstí
Tiananmen proti kritikům.*

Irán – Obhajoval „nepřátele“ státu a nyní je za mřížemi

*Muslimský obhájce Mohammad Ali Dad-
khah zachránil pastora Jusefa Nadarkhani-
ho před trestem smrti. Nyní byl on sám
uvězněn na 9 let.*

Tři desetiletí zastupoval obhájce Moham-
mad Ali Dadkhah ty, které stát ocejoval
jako nepřátele: opozici, studenty, novináře,

Your Excellency,

We are dismayed to hear that Zhu Yufu is still in jail in Prison No. 4 in Hangzhou, Zhejiang Province. He was sentenced to seven years' imprisonment and three years' suspension of his political rights for «inciting subversion of state power». However, he is in prison merely for exercising his right to freely express his views. His detention thus violates Article 35 of the Constitution of the People's Republic of China and Article 19 of the International Covenant on Civil and Political Rights, to which your country is party.

As a matter of urgency, we ask you to secure the immediate and unconditional release of Zhu Yufu, all the more so as his health has deteriorated rapidly.

Yours sincerely and respectfully,

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Jsmo ohromeni, když slyšíme, že Zhu Yufu je stále ve vězení. Byl odsouzen jen proto, že jeho svobodný projev považujete za ohrožení státní moci. Jeho odsouzením byl porušen článek 35 ústavy ČLR a také článek 19 mezinárodní dohody OSN o lidských právech.

Žádáme jeho okamžité a bezpodmínečné propuštění, poněvadž také jeho zdravotní stav se rychle zhoršuje.

křesťany. Mnohým, kteří nemohli zaplatit honář, poskytoval právnické služby zdarma. Jedním z jeho nejznámějších mandantů byl pastor Nadarkhani, odsouzený pro odpadnutí od islámu k smrti. Krátce před jeho uvězněním byl Nadarkhani propuštěn z vězení. I když je Dadkhah muslim, zasazuje se vehementně také za odsouzené křesťany. K jeho mandantům patřili i pastor Abdelreza Haghnezad stejně jako 12 věřících zatčených policií o loňských velikonočních.

Nebezpečné nasazení

Spolu s nositelkou Nobelovy ceny za mír Shirin Ebadiovou patřil Dadkhah k zakladatelům „Íránského centra obhájců lidských práv“. Obhajovali politické vězně, ženy a příslušníky menšin a poskytovali jim právní zastoupení a rady pro činnost v oblasti lidských práv. V prosinci 2008 bylo centrum úředně zrušeno. Většina členů byla uvězněna a odsouzena k dlouholetým trestům. Shirin Ebadiová musela uprchnout a žije v exilu.

Devět roků vězení

V červenci roku 2011 dopadla státní represe plnou silou i na samotného Aliho Dadkhaha. Byl odsouzen k devíti letům vězení a vysoké peněžní pokutě. Byl potrestán za rozhovory poskytované západnímu tisku, držení zakázaných knih a členství v bývalém Centru. Dadkhah podal odvolání. Vrchní soud ale potvrdil v roce 2012 předchozí rozsudek. Navíc přidal ještě desetiletý zákaz vykonávání povolání a učení.

Pro Dadkhaha nepřicházel útek ze země v úvahu: „Půjdu do vězení, neopustím svoji zemi, i kdybych tu měl zemřít.“ Od 29. září je v obávaném vězení Evin, kde je internováno mnoho dalších politických vězňů. Dadkhah věděl dobře, co ho čeká. Déle než dva měsíce strávil na samotce a bylo s ním krutě zacházeno.

Křesťanská mezinárodní solidarita
Christian Solidarity International
PO BOX 11
549 01 Nové Město nad Metují
Czech Republic

10 Kč

Velvyslanectví
Íránské islámské republiky
Ayatollah Sayed Ali Khamenei
Na Zátorce 669/18
160 00 Praha - Bubeneč

Náboženský útlak sílí

Od druhého zvolení íránského prezidenta Mahmuda Ahmadinežáda v roce 2009 vzrostl výrazně útlak kritiků režimu a příslušníků náboženských menšin. V převážně šiitské zemi je úplně zakázána náboženská společnost Bahai, která se od islámu oddělila v 19. století. Hlásí se k ní 300 000 až 350 000 Iránců.

Počet křesťanů se odhaduje na 300 000. Mnozí z nich jsou arménští nebo asyrští křesťané. Kromě nich je zde rostoucí skupina konvertitů od islámu, kteří své křesťanství mohou prožívat jen ve skrytu. Za odpadnutí od islámu totiž hrozí trest smrti.

V zemi také žijí malé skupiny Židů Zoroastánců. Spolu s křesťany jsou v zemi trpěni za podmínky, že se jejich bohoslužeb nebo setkání neúčastní žádný muslim.

Také muslimové, kteří nepřísluší k hlavnímu šiitskému proudu, třeba sunnitě nebo súfisté trpí silnou diskriminací projevující se v oblasti výchovy, vzdělání, pracovního uplatnění a bydlení. Právě tyto skupiny léta obhajoval a zastupoval u soudů muslimský právník Mohammed Alí Dadkhah.

Žádejte okamžité propuštění Moham-meda Ali Dadkhaha!

Křesťanství na Středním Východě

Peter J. Leithart vypracoval zajímavou studii o stavu křesťanství na středním východě, Země , ve kterých se nachází kolébka křesťanské víry, se staly v posledních 50 letech pro křesťany horkou půdou . Přečtěme si jeho dopis:

„Podle Walter Russel Mead utekla z Iráku od roku 2003 více než polovina křesťanů. Dnes probíhá stejný exodus ze Sýrie. Švédský novinář Nuri Kino mluví o mlčenlivém exodu křesťanů ze Sýrie tváří v tvář únosům a

Your Excellency,

We are dismayed to hear that the lawyer Mohammed Ali Dadkhah has been sentenced to nine years' imprisonment as well as banned from exercising his profession for a subsequent ten years. He has been arrested solely for his peaceful commitment for human rights and the exercise of his right to freedom of expression and association.

As a matter of urgency, we ask you to secure the immediate release of Mohammed Ali Dadkhah. We also call for full liberty of expression in Iran according to Article 19 of the International Covenant on Civil and Political Rights, to which your country is party.

Yours sincerely and respectfully,

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Jsmo rozhořčeni zprávou o uvěznění právníka M. A. Dadkhaha na 9 roků a zákazu činnosti na roků deset. Je uvězněn za své opravdové nasazení pro lidská práva a právo na svobodu vyjadřování.

Touto cestou Vás žádáme o jeho okamžité propuštění. Žádáme také plnou svobodu slova v Íránu v souladu s článkem 19 Mezinárodní smlouvy o občanských a politických právech, kterou ratifikovala i Vaše země.

znásilňování. Podobný trend je v celé oblasti. Před dvěma lety uvedla Caroline Glick, že když získal v roce 1946 Libanon nezávislost na Francii, měli v zemi většinu křesťané, dnes je jich asi 30%. V Turecku klesl počet křesťanů ze dvou milionů po druhé světové válce na dnešních pouhých 100 000. Když získala nezávislost Sýrie, bylo křesťanů v zemi téměř polovina. Dnes jsou to jen 4%! V Jordánsku bylo před půl stoletím 18 % křesťanů, dnes jsou jich jen 2%.

Je to smutné čtení, zvláště proto, že pokles domorodých křesťanů je způsoben různými formami pronásledování. To ovšem nejsou zajímavá pozorování, která chci hlavně publikovat. Bohužel, zprávy se zemi odkud křesťané utíkají a kde byli věřící ve vzkříšení Krista po dva tisíce let, jsou dnes ořepané průpovědky. To, co je zajímavé, je druhá polovina příběhu, kterou uvádí Leithart: že muslimové na Středním Východě konvertují ke křesťanství.

„Jeden iránský konvertita řekl, že v Íránu je

více jak 4,5 milionů konvertitů. Nové zákony a další křesťanská literatura zaplavila Írán a v Íráku nemohou duchovní uspokojovat požadavky na křesťanské knihy. Nehledě na krveprolití v Súdánu konvertovalo tam od roku 2000 přes milion lidí. V roce 2005 bylo údajně 100 000 konverzí v Saudské Arábii. Vzhledem ke krutému pronásledování není možné sdělit kolik je konvertitů v Afghánistánu, ale mluví se o 20-30 tisících, podobný počet je také v Uzbekistánu, kde byla před 25 léty křesťanů jen hrstka. Přesné údaje není možné stanovit, ale i z těchto údajů je jasné patrné že se děje cosi podstatného.“

To nemohlo uniknout muslimskému světu. Tento trend je dostatečně znepokojující, aby vyprovokoval islámské režimy k reakci. Novinář Ahmad Al Qataani je vylekal při rozhovoru v prosinci 2001, když prohlásil, že každou hodinu konvertuje 667 muslimů ke křesťanství; každý den je to 16000 muslimů. Každý rok konvertuje ke křesťanství 6 milionů muslimů. V roce 2004 byl šiitský obhájce, Hasan Mohammadi mezi vysokoškolské studenty v Íránu, aby je upevnil ve víře. Deně totiž konvertuje tajně 50 íránských vysokoškoláků ke křesťanským denominacím v zemi. Prezident Mahmoud Ahmadinežád se slavnostně zavázal, že zastaví v zemi rozvoj křesťanství, a pod jeho dohledem jsou křesťanští vůdci unášeni a vražděni. Jsme vybízeni přechystat si celý Leithartův příběh o konverzích. Jediné co v něm chybí je statistika nebo rozbor, která z denominací je nejúspěšnější při získávání muslimů v těchto zemích.

Nikdo si nepředstavuje, že se Sýrie nebo Egypt vrátí ke stavu ze čtvrtého století. Uvedené příběhy ale znamenají jakési povzbuzení. Z mého postavení pozorovatele zvenčí podvědomě považují islám za jednolitý a neměnný blok. Ale tak tomu není – v muslimských zemích probíhají změny a vznikají různá hnutí. Nehledě na pronásledování a násilí proti křesťanům nebojí se někteří umírnění muslimové konvertovat. Povzbuzuje je také názor, že křesťanství je náboženstvím bělochů ze Západu. (Toto obvykle přehlízejí komentátoři na Západě). Ve skutečnosti se demografie křesťanství v posledních staletích znatelně mění. Probíhá i v současnosti a změny budou probíhat i v budoucnosti. Možná se dočkáme Nigerijce jako arcibiskupa z Canterbury nebo papeže ze Sýrie?

Foto: Mešita a kostel v Damašku

Indie: Kardinál Gracias: „Indie nemůže růst bez náboženské svobody“

Americká komise pro náboženskou svobodu ve světě (USCIRF) zařadila Indii mezi země kde porušování náboženské svobody a pronásledování roste. Prezident indické biskupské konference (CBCI) kardinál Gracias komentoval tuto zprávu takto: „Je naléhavě nutné, aby vládní úřady zákony a praktickými činy zajišťovaly ochranu náboženské svobody pro všechny, tak, jak je to zakotveno v naší ústavě.“

„Diskriminace občanů z náboženských důvodů destabilizuje společnost a je škodlivá rozvoji naší země“. Řekl kardinál k zařazení Indie v žebříčku USCIRF. Americká komise USCIRF zařadila Indii mezi Azerbajdžán, Kubu, Indonésii, Kazachstán, Laos a Rusko, tedy země, ve kterých narůstá porušování náboženské svobody. Jsem nešťastný, že takto dopadlo sledování náboženské svobody v Indii. Mou bezprostřední starostí bude přijetí kroků, které zajistí, že práva nebudou jen deklarována, ale i dodržována. Aby náboženské menšiny měly zaručeny svobodné praktikování své víry a mohly ji též veřejně hlásat.

Právo na náboženskou svobodu je zahrnuto do naší ústavy. Spiritualita je niternou součástí indické kultury a života a je nutné, aby vládní orgány, zákony a praxe směřovaly k dodržování náboženské svobody. Indie je země s rychle rostoucí ekonomikou, respektovaná mezinárodním společenstvím. Stejně důležité je ale i naše postavení jako mezinárodní morální autority. To je možné, jen pokud budou našim tak zranitelným menšinám zaručena základní lidská práva.

Náboženská svoboda a svoboda svědomí jsou přirozená lidská práva. Žádná vláda, žádná skupina není oprávněná vstoupit do posvátného svědomí člověka. Zaručení náboženské svobody podporuje ostatní

základní práva nezbytná pro všechny lidské jedince. Náboženská svoboda je založena na základní důstojnosti lidské osoby.

„Jelikož se Indie připravuje na další všeobecné volby, rád bych jako prezident CBCI vyzval politické strany, aby nezneužívaly náboženství pro politické cíle, ale zaručovaly naší ústavou garantovanou náboženskou svobodu pro všechny občany. Diskriminování věřících pro jejich vyznání nebo znevažování náboženské praktiky je v zásadním rozporu k respektování lidské důstojnosti. Destabilizuje společnost vytvářením napětí, netolerance a nedůvěry a brání vytvoření sociálního pokoje a je škodlivé pro růst naší milované země.“

Zdroj: Asianews

Vzpomínky na masakr v Orisse jsou stále živé

Pět let po tragédii výkon spravedlnosti příliš nepokročil. Připomeňme si fakta:

400 vesnic bylo vyčištěno od všech křesťanů, bylo vypáleno 5600 domů a 296 kostelů, a zabito kolem 100 (vláda přiznala „jen“ 56) křesťanů. Tisíce křesťanů byly zraněny, ženy znásilněny včetně jeptišek a 56 000 mužů, žen a dětí vyhnáno do džungle a připraveno o střechu nad hlavou.

A co spravedlnost?

Oběti podaly 3232 trestních oznámení. Policie v okrese Kandhamal uznala jen necelou polovinu (1541) oznámení, zbytek nesplňoval formální podmínky. Z toho bylo jen 828 uznáno pro další šetření. K soudu se dostalo 327 případů. Odsouzeno na 2 až 3 roky vězení bylo 86 obžalovaných, ale ne za zločiny z obžalob, ale za drobnější prohřešky. 90 případů je ještě v běhu.

Tato statistika vypovídá o "spravedlnosti" v okrese Kandhamal. Oběti věří, že státní soudy budou účinnější. Zdroj: ICAN

Pro 0313 Persekuce křesťanů roste

Téměř třetina lidstva slavila letošní Velikonoce. Křesťanství je základním pilířem západní civilizace a zdrojem lidských práv. Zároveň je ale slavení plnosti víry poznamenáno skutečností, že křesťané jsou pronásledováni ve třetině zemí světa. Doslova běží o život křesťanů v části zemí Blízkého východu, odkud křesťanství vzešlo.

Nejméně 100 milionů křesťanů v 65 zemích trpí pronásledováním. Informuje nás o tom renomovaná organizace Open Doors z USA. Zdrojem pronásledování může být terorismus, tak jak je tomu v případě tak zvaného Arabského jara - povstání, které rozpoutalo vraždění, přepadávání, vypalování domů, obchodů a kostelů koptských křesťanů v Egyptě. Občanská válka v Sýrii přinutila desetitisíce křesťanů uprchnout ze země, aby zachránili alespoň holé životy. Chaos po nejhorších letech v Iráku vedl ke

zničení většiny kostelů v zemi. Od roku 2003 jejich počet klesl ze 300 na 57! (MidEast Christian News).

Pronásledování může být také vedeno vládami zemí. Zákony Saudské Arábie, kterou EU a USA podporují jako garanta demokracie v Sýrii, předepisují trest smrti za konverzi od islámu. Pákistán je notoricky znám svým zákonem o rouhání proti křesťanům. Severní Korea, v souladu s platnými zákony, trestá křesťany uvězněním do koncentráků, kde panují nelidské poměry (hlad mají i lidé neuvězněni), nebo přímo smrtí.

Mezinárodní křesťanská agentura (International Christian Concern) dokumentuje na svých webových stránkách Persecutin.org pronásledování křesťanů po celém světě. Tak se dovídáme o násilnostech a diskriminaci v Indonésii, Indii a násilnostech fundamentalistických buddhistů na Srí Lance, o bombardování domorodých křesťanských vesnic v pohoří Nuba na hranicích mezi Súdánem a Jižním Súdánem.

Open Doors udržuje aktuální seznam zemí, kde je pronásledování největší. Top 20 zahrnuje země s islámskou vládou jako Saudská Arábie, Afganistán, Irák, Somálsko, Mali, Irán, Jemen, Súdán, Pákistán, Libye, Sýrie, Uzbekistán, Turkmenistán a Katar. Dvacítku doplňuje KLDR, Čína, Vietnam, Indie, Indonésie, Srí Lanka v závěsu s Barrou a Nigerií- země kde je pronásledování kruté.

Nigerijská vdova s fotografií zavražděného manžela

Muslimské násilí na křesťanech sleduje Raymond Ibrahim z Gatestone Institute a Fóra pro Střední východ. Jeho poslední zpráva popisuje jak syrští rebelové, chráněnci EU, USA a OSN, uřezávají křesťanům hlavy a jejich těla hází psům, náboženská policie v Saudské Arábii vězní křesťany přepadené v soukromém bytě při oslavě

Vánoc a v Somálsku jsou popravováni konvertité. Ibrahim dokumentuje tyto hrůzy, aby dokázal že „pronásledování křesťanů v islámském světě je na cestě k rozšíření do pandemických proporcí.“

Pronásledování křesťanů je opravdovým důsledkem věrnosti. Novinář Rupert Short, autor Christianofobie, vydané britským think tankem Civitas, uvádí, že „náboženská svoboda je hlavním předpokladem a zdrojem lidských práv.“

Křesťanství v Libyi je ohroženo, protože islamismus nabírá na síle

Když „Arabské jaro“ zasáhlo Libyi a vedlo ke svržení dlouhodobě vládnoucího vůdce Muammara Kaddafiho, někteří komentátoři ohlašovali příchod náboženské svobody v převážně muslimské zemi.

Byly to však předčasné známky naděje. Islamistům se podařilo uspět i v prvních svobodných volbách po revoluci v zemi. Získali 17 z 80 možných křesel rezervovaných pro politické strany. Aliance národních sil (NFA), koalice liberálních a sekulárních stran získala více jak polovinu křesel. Avšak v návrhu ústavy je islám státním náboženstvím a šaría je principiálním zdrojem práva. Pro nemuslimské menšiny je zaručena svoboda praktikovat svou víru; diskriminace na základě náboženského vyznání je s ohledem na právní, politické a občanská práva nezákonná. Některá omezení uplatňovaná za Kaddafiho byla uvolněna.

Rostoucí počet útoků na křesťany a

křesťanské cíle ale ukazuje, že budoucnost církve v zemi je ohrožena více, než kdykoliv před tím. Libyjská církev se skládá především z imigrantů, převážně ze subsaharské Afriky, Indie a Filipín. Domorodých křesťanů je málo, většinou jsou to konvertité z islámu. Před revolucí bylo v Libyi asi 100 000 křesťanů, ale mnoho z nich uprchlo, když po pádu Kaddafiho vzrostl útlak a napadání. Stále více je jim dáváno najevo, že v Libyi

nemají místo. V únoru byli zatčeni čtyři zahraniční křesťané, Američan, Egyptan, Jihoafričan a Jihokorejce pro obracení mohamedánů a distribuci křesťanské literatury. Policie udala, že bylo zabaveno 45 000 knih, přičemž 25 000 knih už bylo rozdáno. Evangelizace muslimů je v Libyi kriminální čin, který může být trestán až smrtí. Tak tomu bylo i za Kaddafiho. Tento zákon však byl po revoluci korigován. Uvěznění čtyř cizinců pro evangelizaci je tak první známý případ po revoluci v roce 2011.

Ministr vnitra Hussein Bin Hmeid řekl: Proselitismus je v Libyi zakázán. Jsme 100% muslimskou zemí a činy jako tento ohrožují naši národní bezpečnost. „Ohrožení státní bezpečnosti“ je často používáno islámskými režimy pro ospravedlnění omezování náboženské svobody, především křesťanů a může být důvodem pro jejich věznění.

Pro dokreslení tohoto oficiálního prohlášení slouží mnozíci se útoky proti křesťanům. 30. prosince byli zabiti v kostele egyptských koptů poblíž Misuraty výbuchem bomby dva křesťané. Stříleli také na faráře řecké pravoslavné církve v Tripolisu, naštěstí minuli a tak alespoň zdevastovali kostel. Byl také znesvěcen hřbitov italských křesťanů v Tripolisu. Mezinárodní výbor Červeného kříže vloni odvolal ze země své aktivisty, když byla bombami napadena jejich střediska v Benghazi a Misuratě. Organizace byla totiž obviněna z distribuce biblí a proselitismu.

Církve v Libyi ohrožuje silící vliv bojovného islámu na politiku země. Bojovný islám se projevuje především na východě země, kde byly napadeny nejen sídla mezinárodních organizací ale i diplomatické

mise. Nejznámější je napadení konzulátu USA v Benghazi z 11. září 2012. Muslimské bratrstvo přidružené ke straně Spravedlnost a budování (JCP) získalo v prvních volbách méně křesel, než se čekalo. Od té doby ale stoupá jeho vliv a podpora. 120 křesel v Národním shromáždění bylo určeno pro nezávislé kandidáty. Z 80 křesel určených pro strany získalo Bratrstvo ve spojení s JCP 60 mandátů a s tím spojený znatelný vliv. Mělo rozhodující hlas při volbě ministerského předsedy. Bratrstvo v Libyi má jiný charakter než v Egyptě nebo Tunisu, kde má velkou, po desetiletí budovanou základnu. Strana JCP byla založena jen několik měsíců před volbami, a proto bojovala o hlasy a nakonec získala většinové zastoupení v mnoha místních radách. Omar Sallak, radní za JCP v Benghazi, předpokládá další růst strany. Říká: „Můžeme možná získat vedení, ale nejprve musíme všichni společně pracovat“.

Mezinárodní ředitel Barnabas fondu, Dr. Patrick Sookhdeo komentoval události v Libyi takto: Není to žádná náhoda, že islamisté uplatňují stále větší vliv v Libyi. Jdou cestou násilí i politickými prostředky. Církev je pod stále rostoucím tlakem. Před revolucí měla společenství imigrantů možnost svobodných bohoslužeb bez pronásledování. Nyní zahraniční křesťané utíkají ze strachu o svůj život, protože je jim stále výrazněji naznačováno, že jsou v zemi nežádoucí. Arabské jaro nepřineslo na Střední východ a do severní Afriky náboženskou svobodu. Křesťanství, které má v regionu tak bohatou historii, je stále silněji potlačováno a bez podpory mu hrozí vymizení.

Svět muslimů: náboženství, politika a společnost

Americké výzkumné centrum (Pew Research Center –PRC) provedlo výzkum celosvětové muslimské populace. Centrum zjistilo, že mnoho vyznavačů tohoto druhého nejrozšířenějšího náboženství je hluboce oddaných své víře. Nechávací se jím vést nejen ve svém osobním, ale také ve společenském a politickém životě. Bylo sledováno 39 většinově islámských zemí. Většina muslimů prohlásila, že islám je jediná pravá víra, která vede k věčnému životu v nebi a že

víra v Boha je nezbytná, abychom byli morálními osobami. Mnoho z nich si myslí, že jejich náboženství vůdci mohou mít také velký vliv na politické záležitosti. Mnozí také vyžadují platnost šarii – tradičního islámského práva – pro svoji zemi.

Procento muslimů, kteří vyžadují platnost šarie ve své zemi kolísá ve světě v širokém rozmezí - od 8% v Ázerbájdžánu po 99% v Afghánistánu. Výrazně většinově podporují muslimové šarii na Blízkém východě, v severní a subsaharské Africe a v jižní a jihovýchodní Asii. Pro uplatňování šarie je 71% nigerijských muslimů, 72% indo-

nésých, 74% egyptských a 89% obyvatel palestinských teritorií. Současně průzkum ukázal, že v mnoha zemích, kde má šaría silnou podporu, preferuje mnoho muslimů náboženskou svobodu pro občany jiné víry. Např. tři čtvrtiny Pákistánců zastávají názor, že nemuslimové mají svobodu praktikovat svoji víru a plných 96% z nich říká, že je to „dobrá věc“. Doposud však 84% pákistánských muslimů požaduje šarii jako oficiální zákon a v Pákistánu platí krutý zákon o rouhání. Tento kontroverzní pohled je možný, protože většina podporovatelů šarii v Pákistánu – tak jako v ostatních zemích – požaduje platnost šarii jen pro muslimy. Navíc, muslimský svět chápe praktické uplatňování šarii velmi rozdílně.

Výzkum je založen na 38 000 osobních rozhovorech s muslimy po celém světě ve více než 80 jazycích. Ukázal, že muslimové považují za nejvhodnější aplikování šarie v domácí sféře – v rodinných vztazích nebo ve sporech o majetek. V mnoha zemích je

malá podpora krutých trestů, jako je sekání rukou zlodějům nebo popravování lidí, kteří konvertují od islámu k jiné víře. Muslimové se také značně liší v názorech na polygamii, rozvod a plánování rodiny a jejich morální přijatelnost. Nejednotní

jsou i v názoru na dělení dědictví mezi dcery a syny.

Dále výzkum ukázal, že v mnoha zemích většina muslimských žen i mužů souhlasí s tím, že žena má vždy poslouchat svého manžela. Více než 90% je to v Iráku, Maroku, Tunisku, Indonésii, Afganistánu nebo Malajsii (96%). Současně však většina

muslimů v mnoha zemích, jak ukázal výzkum, zastává názor, že se může žena rozhodnout, zda oblékne závoj.

Výzkum ukázal, že většina muslimů nevidí vnitřní rozpor mezi náboženskou oddaností a životem v moderní společnosti. Také nevidí konflikt mezi náboženstvím a vědou. Mnozí dávají přednost demokracii před autoritářstvím, věří, že humanita a věci kolem života se vyvíjejí v čase. Mají rádi západní filmy, hudbu a televizi – ale mnozí si myslí, že západní kultura rozvrací veřejnou morálku.

Nově provedený průzkum dovoluje některá srovnání s předchozími průzkumy PRC, prováděnými ve Spojených státech. Podobně jako jinde vyjadřují američtí muslimové oddanost své víře a převážně nevidí rozpor mezi oddaností k víře a životem v moderní společnosti. Američtí muslimové ale mají v daleko větší míře než jejich souvěrci ve světě přátele mezi těmi co nesdílejí jejich víru. Jsou také více otevření myšlence, že i jiná náboženství, nejen islám, mohou vést k věčnému životu v nebi. Jen málo amerických muslimů podporuje sebevražedné útoky a násilí proti civilistům ve jménu islámu: 81% považuje tyto činy za nepřijatelné, zbytek připouští jejich přijatelnost pro obranu islámu a jen 1% vysloveně souhlasí.

Náboženské menšiny v některých zemích uvádějí, že násilí a zabití je schvalováno 26% muslimů v Bangladéši, 29% v Egyptě, 39% v Afganistánu a 40% na palestinských územích.

Výzkum PRC v otázce náboženství a veřejný život byl prováděn ve dvou vlnách. 15 subsaharských, převážně muslimských zemí, bylo hodnoceno v letech 2008 a 2009 a výsledky byly částečně využity v roce 2010 pro zprávu „Tolerance a napětí: islám a křesťanství v Subsaharské Africe.“ Další 24 země v Evropě, Asii, Předním Východě a Africe byly zkoumány v letech 2011 a 2012. Většinou byly publikovány v PRC zprávě 2012: „Svět muslimů: Jednota a diverzita“. Stávající zpráva se zaměřuje na sociální a politické postoje muslimů a zahrnuje výsledky z obou vln výzkumu. Zahrnuje následující klíčové poznatky:

- Minimálně polovina muslimů v mnoha zemích říká, že je znepokojena extrémistickými náboženskými skupinami ve svých zemích a minimálně dvě třetiny jsou to v Egyptě (67%), Tunisku, Iráku, Guinea Bissau a Indonésii (78%). A po důkladném zvážení říkají: více se bojíme islámských extrémistů než křesťanských.

- Muslimové celého světa převážně pokládají určité chování (prostituce, homose-

xualitu, sebevraždy, potraty, eutanázii a pití alkoholu) za nemorální (Pozn. překladatele: *Zneužívání černých otrokyň a malých černošek arabskými pány třeba v Súdánu je naprosto běžné.* Ale v pohledu na polygamii, rozvod a kontrolu porodnosti se značně liší. Polygamie je přijatelná jen ze 4% v Bosně a Ázerbájdžánu, pro zhruba polovinu dotázaných na palestinských územích a Malajsií a pro většinu v Subsaharské Africe.

- V mnoha zemích se o zabití „pro čest“ většinově vyjadřovali jako o nepřijatelném. Jen ve dvou zemích – Afganistánu a Iráku – většina přehlíží nezákonné zabití žen pro údajné zostuzení rodiny předmanželským sexem nebo nevěrou.

- Relativně málo muslimů považuje napětí mezi více a méně nábožnými muslimy za větší problém v jejich zemi. V řadě zemí muslimové považují napětí mezi sunnity a šíity za malé – zatímco více než třetina muslimů v Libanonu a Pákistánu je považuje za vážný problém.

- Muslimové v Subsaharské Africe se daleko raději než muslimové v ostatních zemích zúčastňují mezináboženské akce a vědí více o jiných vyznáních. Podstatná část muslimů

v subsaharské Africe ale vnímá nepřátelství mezi muslimy a křesťany.

- Polovina ze sledovaných států má většinu muslimů, kteří si přejí, aby jejich duchovní měli alespoň nějaký vliv na politiku a značná část si myslí, že náboženští vůdci mají mít velký vliv na politiku a mají v ní hrát velkou roli.

- Podpora šarie, coby oficiálního práva v zemi, je větší ve státech, kde už je islám v zákonech nadřazen ostatním náboženstvím (Pákistán, Maroko).

- V mnoha zemích kde se muslimové modlí pětikrát denně má zavedení šarie jako oficiálního zákona větší podporu, než v zemích, kde se muslimové nemodlí tak často. Obecně jsou jen malé rozdíly v podpoře šarie podle věku, pohlaví a vzdělání.

Zdroj ICAN

*Na horní fotografii Turecký premiér
Recep Tayyip Erdogan*

**„ Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme... “**
sv. František z Assisi

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli

Mgr. Adlt Miroslav, MUDr. Balharová Jana, Bayer Tomáš, Benda Jan, Benák Vladimír, Dr. Beránek Alois, Bezděk Jan, Bittner Josef, Blahuta Jan, Borková Hana, Boráková Zdenka, Bouchal Pavel, Brůna František, Burget Radek, Busková Milada, Běhanová Ludmila, Bělohoubá Lenka, Bílek Josef, Břenková Anastasie, Mgr. Cano Miroslav, Ing. Chalupník Pavel, Chalupská Zdenka, Chrudinovi, Chutná Františka, Daňková Eliška, Dlešík František, Dobrozemská Marie, Domesová Jarmila, Donovalová Miloslava, Duba Roman, Dubský Jaroslav, Mgr. Dubský Zdeněk, Mgr. Duda Jaroslav, Děkaný úřad Hustopeče, Dílo Blažené Zdislavy Ruda n. Mor., Evanžinová Františka, Exner Karel, Faicová Josefa, Ing. Fajmon Vladimír, Falcová Olga, Felner František, Fialová Anna, Fizová Kristina, Fojtík Josef, Fojtů Zdeněk, Frantová Marie, Frolková Noela, Frydrychová Věra, Graca Tomáš, Gajdoš Milan, Kosařová, Gotthardová Eliška, Grecmanová Marie, Grimová Magda, Grubhoffer Stanislav, Grym Václav, Hanušová Pavlína, Hanzelka Vladimír, Hanák Martin, Haršová Marie, Hasalová Jiřina, Herynková Miloslava, Hess Václav, Holečková Běla, Ing. Holub Vítězslav, Holubová Ludmila, Hradská Vlasta a Josef, Hrdá Anežka, Hrušová Zdenka, Hřckuláková Emilie, Hunčová Marie, Hurbiš Josef, Hučínová, Hána Vojtěch, Janousek Martin, Janíček Karel, Jargusová Anděla, Jarkovský Vojtěch, Jašková Marie, Jelínek Severín, Jirout Jiří, K-medica s.r.o., Kadeřábková Hana, Ing. Kadlec Jiří, Kalinová Jaroslava, Kalábová Miluše, Kalčík Josef, Kašicová Jaroslava, Kaňáková Marie, Kelnar Pavel, Klabal Ivan, Klement Jan, Klímková Anna, Ing. Kmoch Jiří, Knob Vilibald, Knotková Marie, Kohoutová Marie, rodina Kolaříkova, Kolečkářová Anna, Mgr. Kolář Martin, Kongr. Šedých sester III. řádu sv. Františka, Kongregace sester Nejsvětější Svátosti, MUDr. Kopečná Eva, Kopečná Jiřina, Kopečná Růžena, Kostrhoun Vítězslav, Kotásková Anna, MVDr. Košelka Ladislav, Košátková Olga, Krajčová Jarmila, Krechlerová Marie, P. Krumpolc Eduard, Králová Lenka, Králík Josef, P. Kubát Jan, Kupka Zdeněk, Kusáliková Anna, Kuřátková Lenka, Kytl Václav, Křížková Hana, Lazebníček Lukáš, Linková Marie, Lišková Marie, Ing. Lodr Jiří, Lubovi Josefa a Antonín, Lüftnerová Vlasta, Macičekovi Petra a David, Magáňová Vilma, PhDr. Mančalová Jana, Martinkovci Alena a Michal, Dr. Martinková Ludmila, Mazancová Jana, Michalová Olga, Mikulášková

Jaroslava, Minarčík Jan, Miškovská Eugenie, Mlejnecký Jiří, Mládek Pavel, Mičáková Antonie, Muhlová Irena, Ing. Navrátil Jaroslav, Navrátil

Milan, Ing. Novotný Jan, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Nováková Anežka, Ing. Němec Dobroslav, Němec Jaromír, Ondruš Jiří, Ostřanská Marie, Ovčáčiková Marie, Palata Karel, Pavelková Anežka, Pavelková Eva, Pavlíková Vlasta, Pernický Jan, Plaček Jindřich, Pokorná Marie, Polcarová Michaela, Polcrová Marie, Polášek Karel, P. Mgr. Poláček Bohumil, Pouličková Marie, Pořízek Miroslav, Procházková Henrietta, Prokop Tomáš, ŘKF Nový Přerov, Radiková Marie, Radilová Marie, Rančík Jan, Redemptoristé Frýdek-Místek, Rybářová Mária, Rybářová Jana, Rychetská Jana, Sabová Margita, Salvetová Markéta, Sarofinová Ludmila, Schneider Václav, Severovi, Sklenář František, Skotnicovi Marie a Jaromír, MUDr. Skovajsa Petr, Sládek Jan, Slámová Eva, Smolík Martin, Soběslavová Hana, Sommer Lubomír, Srbovi, Stančíková Eva, Stejskal Ivan, Stoklásek Josef, Strejček Milan, Stránská Felicitas, Svobodová Dana, Svrčina Miroslav, Széntiványi Richard, Teologický konvikt, Ing. Tichý Borek, Tomečková Marie, Trbolová Alena, Tutokyová Hana, Uhlík Václav, Vaculovičovi, Valerovi Tomáš a Renata, Valná Krista, Valová Jana, Vančíkovi Jaroslava a Alois, Vaněk Přemysl, Vlasková Agnesa, P. Mgr. Vlček Josef, Vochoc Jan, Vokatá Ludmila, Voláková Drahomíra, Ing. Vrágová Marta, JUDr. Zavadil Emil, Zbranková Anna, MUDr. Zdražil Libor, Zechovská Monika, Zeman Dušan, Zemanová Jiřina, Zlámáliková Irena, Ing. Záleský Jaroslav a Jitka, Zálešák Josef, Závalovi, rodina Bojanovská, Šandřejová Jana, Ing. Šenkýř Jiří, P. Mgr. Šich Josef, Šimková Olga, Šimonová Květoslava, Šimánková Milena, Šindar Josef, Šnajdar Martin, Štajnar Metoděj, Štván Jaromír, Železná Marta, Židková Marie, Ing. Žingor Daniel, Černuška Pavel, Čubík Josef, Čápek František, Číhal Václav, ŘK farnost Nový Přerov Novosedly, ŘK farnost Hrob, ŘK farnost Hodonín, ŘK farnost Starý Jičín, ŘK farnost Louhovice

**Děkujeme také všem,
kteří nechtějí být uváděni nebo jejichž jména
nebyla čitelná nebo jsou dárči anonymní.**

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

Placeno převodem
982507-0334/2011
Nové Město nad Metují
549 01

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

**Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11**

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

**ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300**

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá
Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.